

De bejest æ veest dengaang æ var baee
var aa besøeg mi gammelfaae,
han boed ved Skjoldborg Møll, i en hus der æ røe
æ hues er der ino, men æ mand er døe.
kue æ sie mi snit, stak æ op te gammelfaae aa mue,
mi foræller var ræed æ skul blyw hen i æ kue,
der var et saa laant, men æ bien var jo smoe,
naa! - som regel saa fik æ da lov aa goe.
- Djer hjem et aa forstaa som nutids bolig
der var en maskipi saa de var hiæl utrolig,
haed der væet kommissionen som ⁿⁱⁱ hitten nioghalvtres
maaet di ^{val} et haet lov aa ^{bo der} var tilfreds.
De var faattig saadan for andre folk aa tøk
men de haed ^{no} saa lidt aa gyer med ~~de der hier~~ løkk.
der var hverken radio, lys eller gas
aa ilywel var de gammel saa vældig tepass.
- Aaa æ baagdaer kom vi ind i æ bryggers ~~føst~~
her stod der en blok som æ tøet, der var den støest
æ nuertid haed siet, aa her bløw hugget hæel
som gammelfaaer saa sien tog ud aa sæel
hvis et di da var loved hen, de var de fleest
de bløw laved po bestilling de allermjest,
po æ blok laa en skaryws, saa grusom hvass,
men røer æ ve den bløw den gammel kras,
Æ Yves æ Kjæel aa ^{soo} en gammel Knyw
de moet æ forvaaer mæ fuer, de ku skaar mi lÿw,
de haed æ aa hold mi nies ~~fræ~~ aa mi finger fræe ,
men hels var der ingensted æ et moet væer.
Øver æ daerring kom vi ind i æ kykkenregioner
der var lyvlig færdsel a mæanne personer
fuer po æ kykkenbords end, der laa en anker
hvortil der gik manne lønlige tanker,
her kuend enhver go hen aa ta sig en dram,
men bare den saem, mier de var en skam,
der var fire potter brændvin i æ anker si maev
aa de skuld vaaer ^{mi} i fjovten daew,
de skal sejes te gammelfaaers æer
te æ aldrig haaer siet nuer fuld eller sæer
- Var der nuer der et kun toel en kost saa bjesk
saa stod der ved æ sier aa nøj skroe i en æsk,
aa ~~val~~ fuer æ baer der var med et skuld skrig aa skroel
var der osse nøj brun sokker i en skoel